

ta regulas a probatis Auctoribus traditas; remota occasione peccandi; ac injuncta gravi poenitentia salutari, et confessione sacramentali semel in mense per tempus Dispensantis arbitrio statuendum.

Item. Dispensandi super dicto occulto impedimento seu impedimentis affinitatis ex copula illicita etiam in matrimonii contrahendis, quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usque dum ab Apostolica Sede obtineri possit dispensatio, absque periculo gravis scandali differri queat: remota semper occasione peccandi, et firma manente conditione quod copula habita cum matre mulieris hujus nativitatem non antecedat; injuncta in quolibet casu poenitentia salutari.

NOTA.—Es la décima de las antiguas.

XII. Dispensandi super occulto Criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio jam contracto: monitis putatis conjugibus de necessaria concensus secreta renovatione: ac injuncta gravi poenitentia salutari, et confessione sacramentali semel quolibet mense, per tempus Dispensantis arbitrio statuendum.

NOTA.—Es la undécima de las antiguas.

XIII. Dispensandi super impedimento tertii, seu tertii, et quarti, vel quarti simplicis gradus, sive graduum consanguinitatis, vel affinitatis, super quo, seu quibus obtenta fuerit dispensatio ab Apostolica Sede, et in litteris hujusmodi dispensationis reticita fuerit incestuosa copula, quae tamen occulta remaneat. Ac etiam dispensandi, seu revalidandi ejusmodi litteras irritas, ac nullas redditas ex incestu, sive post petitam dispensationem, sive post illius expeditionem, et ante respectivam executionem patrato, ac iterato usque ad eamdem executionem, in casibus semper occultis, sive agatur de matrimonio contrahendo, sive jam contracto, monitis in matrimonio contracto putatis conjugibus, de necessaria mutui concensus secreta renovatione; injuncta in singulis casibus congrua poenitentia salutari.

NOTA.—Es la duodécima de las antiguas.

Datum Romae ex Aedibus Nostris die 7 Aprilis 1874.—A.
PELLEGRINI S. P. PREF."

XIV.

Prosiguen las insólitas.

Otras Facultades concedidas por la S. Penitenciaria, según Scavini, Apéndice XXXI, pág. 388, v. 4, edición 11.ª—a) Quoad censuratos et eos qui publica officia tenent. "S. Poenitentiaria de speciali et expressa apostolica auctoritate, attentis expositis circumstantiis, omnibus ven. in Christo Patribus Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Locorum Ordinariis in Italia sequentes ad annum duraturas concedit facultates, quibus sive per se, sive per idoneas Personas ecclesiasticas ad hoc specialiter deputandas pro grege sibi commisso uti licite valeant.

Absolvendi apostolica Auctoritate a Censuris et Poenis ecclesiasticis omnes et singulos poenitentes, qui pro legibus super usurpatione bonorum, aliorumque jurium ad Ecclesiam, et ad Loca Pia spectantium, ac suppressione Ordinum regularium suffragia dederunt, vel eisdem legibus adhaeserunt, aut earum promulgationi, sive executioni cooperati sunt; dummodo tamen prius verae resipiscentiae signa exhibuerint, ac illicitum jumentum, quatenus illud emisserint, retractaverint: injuncta singulis, pro modo culparum, congrua poenitentia salutari cum reparacione illati scandali meliori modo quo poterunt, aliisque injunctis de jure injungendis.

Verum Officiales publici, qui fuerint de novo creati, seu assumti ad exequendas dictas leges, vel qui per exercitium Officii, quod jam antea obtinebant, imputabiliter, juxta regulas a probatis Auctoribus traditas circa furtum et rapinam, cooperantur praefatis legibus, seu usurpationibus, vel earum manutentioni, aut consummationi, non absolveantur nisi imposta illis obligatione dimittendi officium. Reliqui vero Officiales, quorum officium hujusmodi imputabilem cooperationem judicio pruden-

tum importare non videatur, quatenus illud absque gravi sui, vel propriae familiae detimento dimittere nequeant, tolerentur; sed sub conditione, ut a laudandis, probandis, consulendis, promovendis dictis usurpationibus omnino abstineant; quin imo pro viribus carent eas differre ac temperare favore Eclesiae, ac Personarum ecclesiasticarum, se dirigendo consilio pii ac docti confessarii (26 Jun. 1867)". (201).

Otras facultades más que trae el Dr. Arrillaga:

"Ex audiencia SSmi. habita die 23 Decembris 1839.

SSmus. Dominus Noster Gregorius Divina Providentia PP. XVI referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, R. P. D.... Electo de.... in Republica Mexicana sequentes facultates benigne concessit.

1.^a Dispensandi ad viginti annos cum catholicis ejus spirituali jurisdictioni subjectis super quocumque seu quibusvis consanguinitatis et affinitatis graduum impedimentis, immo in tertio quoque et secundo cum attingentia primi gradus affinitatis in linea transversali, dummodo tamen nullo modo attingat consanguinitatis primum, necnon super impedimento primi gradus affinitatis ex copula tantum illicita resultantis sive per lineam collateralem sive rectam, dummodo certe constet quod conjux non sit proles ab altero contrahentium genita, ut matrimonium inter se contrahere, seu etiam in eo scienter contracto, renovato tamen consensu coram Parrocho et testibus, remanere valeant, ac eos qui in gradibus hujusmodi scienter contraxerint ab excessibus et excommunicationibus aliisque censuris et poenis ecclesiasticis, injuncta prius pro modo culpae poenitentia salutari in utroque foro, absolvendi, et prolem inde susceptam legitimam decernendi.

2.^a Dispensandi decem tantum in casibus ut licite matrimonium contrahere possit catholicus cum acatholica et vicissim; ac si jam contractum fuerit, in eodem licite manere, praescriptis tamen conditionibus ut proles utriusque sexus in catholica Religione prorsus educetur, ut periculum perversiois a parte catholica removeatur, ut omni studio acatholieae partis conversione curenatur, utque tandem matrimonium contrahatur private extra Ecclesiam, omissis proclamationibus, et absque ulla Parrochi benedictione.

3.^a Dispensandi ad quinquennium gratis omnino cum catholicis pauperibus ejus spirituali jurisdictioni subjectis, et qui ad S. Sedem recurrere nequeunt super impedimentis tum primi gradus affinitatis in linea collaterali ex copula licta provenientis secundi gradus consanginitatis admixti cum primo in linea transversali in matrimonii contrahendis, quatenus concurredit necessitas cum potestate contrahentes absolvendi dummodo opus sit, ab incestus reatu et censuris, et prolem tam suscep tam quam susciendam, legitimam decernendo.

4.^a Dispensandi itidem cum iisdem catholicis quimdecim tantum in casibus super impedimento cognationis espiritualis inter levantem et levatum.

5.^a Deputandi ad decennium vicarios et parochos in partibus remotioribus a civitate de.... existentes pro administrando catholicis eorum spirituali jurisdictioni subjectis sacramento Confirmationis, chrismate tamen per catholicum antistitem consecrato absque pontificalibus insignibus et ad normam instructionibus editae iusu Sac. Congregationis die 4 Maii 1774.

6.^a Declarandi ad decennium Privilegium altare majus cu cusvis Ecclesiae vel collegiate, vel Parochialis praedictae dioecesis pro cunctis Misae sacrificiis quae in iisdem altaribus a quocumque presbytero seculari vel cuiusvis ordinis regulari celebrabuntur.

7.^a Transferendi ad decennium ad alias Ecclesias, seu altaria celebrationem Missarum constitutarum et asignatarum cuivis Ecclesiae aut altari, nec non reducendi etiam ad decennium Missas perpetuas, ac etiam beneficiorum ad taxam Synodalem ac diminuendi numerum manualium praetermissarum quacumque ex causa sacerdotibus animam agentibus, aut jam defunctis.

8.^a Benedicendi ad decennium coronas precatorias, cruces et sacra Numismata, eisque applicandi indulgentias juxta folium typis impressum ac insertum, nec non Divae Birgittae nuncupatas cum potestate eamdem facultatem communicandi presbyteris suae dioecesis.

9.^a Continuandi ad decennium in memorata Dioecesi recitationem omnium Officiorum et Missarum Sanctorum de Hispan-

nia nuncupatorum, prout usque adhuc actum est in omnibus Ecclesias Indiarum. Dat Romae ex aed. die. Sac. Congnis, die et anno quibus supra. Gratis sine ulla omnino solutione quounque titulo." (Apéndice al "Concilio III Mexicano," pág. 584).

Facultades que se renuevan cada año: "Saera Poenitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, benigne sic annuente SSMo. Domino Nostro Leone PP. XIII. Ven. in Xto. Patri Episcopo.... sequentem ad annum duraturam concedit facultatem, qua sive per se sive per idoneas personas ecclesiasticas uti poterit, sub ea tamen conditione, ut in singulis actis expressa mentio fiat specialis apostolicae delegationis.

"Dispensandi seu convalidandi litteras dispensationis super quocumque canonico impedimento ab Apostolica Sede expeditas, quae nullae fuerint ob errorem nominis vel cognominis contrahentium; vel, si quae casu evenerint ante diem 25 Junii 1885, quae fuerint nullas ob incestum reticatum in precibus, vel patratum post missas preces et ante dispensationis executionem, aut iteratum durante tempore separationis vi litterarum apostolicarum indictae in matrimonii tam contrahendis quam etiam in faciem Ecclesiae jam contractis, ut, servatis servandis, licite iniri seu renovari possint, prolem fortasse susceptam legitimam decernendo; injuncta, ubi adsit culpa, congrua poenitentia salutari, et si agatur de litteris ab Apostolica Dataria obtentis non in forma pauperum super impedimentis primi affinitatis, seu primi et secundi, aut secundi tantum consanguinitatis seu affinitatis graduum, et litterarum nullitas proveniat ex incestu reticito, vel patrato aut iterato ut supra, praescripta aliqua eleemosina judicio Ordinarii taxanda juxta contrahendum vires."

Ex S. CONGR. S. R. U. INQUISIT.—*Literae circulares quibus posthac declarantur validae dispensationes matrimoniales, etiam si copula reticita fuerit.*—*Illme. et Rme. Domine.*—"Infandum incestus flagitium peculiari semper odio sancta Dei Ecclesia prosequuta est, et summi Romani Pontifices statuerunt, ut qui eo sese temerare non erubuisserint, si ad apostolicam Sedem confugerent petendae causa dispensationis super impedimentis matrimonium dirimentibus eorum preces, nisi in eis de admissio scelere mentio facta esset, obreptionis et subreptionis vitio in-

fectae haberentur atque ideo dispensatio esset invalida; idque ea sanctissima de causa cautum fuit, ut ab hoc gravissimo crimen christifideles arcerentur.

"Hanc S. Sedis mentem testantur tum alia documenta, tum decretum, quod novissime supremum sanctae romanae et universalis Inquisitionis consilium, ipso adprobante Romano Pontifice, feria IV, die I augusti 1886 tulit, quod est hujusmodi "subreptitas esse et nullibi ac nullo modo valere dispensationis, quae sive directe ab apostolica Sede, sive ex pontificio delegatione super quibuscumque gradibus prohibitis consanguinitatis, affinitatis, cognationis spiritualis nec non et publicae honestatis concedentur, si sponsi ante earumdem dispensationum executionem, sive ante sive post earum impetrationem "incestus reatum patraverint; et vel interrogati, vel etiam non "interrogati, malitiose vel etiam ignoranter reticuerint copulam "incestuosam inter eos initam, sive publice ea nota sit sive "etiam occulta, vel reticuerint consilium et intentionem qua "eamdem copulam inierunt, ut dispensationem facilius assequerentur." S. Poenitentiaria vestigiis insistens supremae Inquisitionis id ipsum die 20 juli 1879 statuit.

"Verum cum plurimi sacrorum antistites, sive seorsum singuli, sive conjunctim S. Sedi retulerint, maxima ea de causa oriri incommoda cum ad matrimonialium dispensationum executionem proceditur, et hisce praesertim miseris temporibus in fidelium perniciem non raro vergere quod in eorum salutem sapienter inductum fuerat, Sanctissimus D. N. D. Leo Divina providentia Papa XIII eorum postulationibus permotus, re diu ac mature perspensa, et suffragio adhaerens Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium in universa christiana republica, nec non inquisitorum generalium, hasce litteras omnibus locorum Ordinariis dandas jussit, quibus eis notum fieret, decretum superius relatum s. romanae et universalis Inquisitionis et s. Poenitentiariae, et quidquid in eumdem sensum alias declaratum, statutum, aut stylo Curiae inductum fuerit, a se revocari, abrogari nulliusque roboris imposterum fore decerni: simulque statui et declarari, dispensationes matrimoniales posthac concedendas, etiamsi copula incestuosa, vel consilium et intentio per eam facilius dispensationem impetrandi reticita fuerint, va-

lidas futuras; contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

“Dum tamen ob gravissima rationum momenta a pristino rigore hac super re Sanctissimus Pater benigne recedendum dicit, mens Ipsius est, ut nihil de horrore, quod incestus crimen ingerere debet, ex fidelium mentibus detrahatur; imo vero summo studio excitandos vult animarum curatores, aliosque quibus fovendae inter christifideles morum honestatis cura demandata est, ut prudenter quidem, prout rei natura postulat, efficaciter tamen elaborent huic facinori insectando et fidelibus ab eodem, propositis poenis quibus obnoxii fiunt, deterrendis.

“Datum Romae ex cancellaria S. O. die 25 junii 1885.—*Addictissimus in Domino.—R. CARD. MONACO.*” (*Acta Sanctae Sedis*, tomo XVIII, pág. 207).

Ex S. CONGR. S. R. U. INQUISITIONIS.—*Litterae ad Ordinarios Locorum quoad dispensationes matrimoniales.*—*Illme. ac Rerme. Domine:* “De mandato Sanctissimi D. N. Leonis XIII Supremae Congregationi S. Rom. et Univ. Inquisitionis nuperrimis temporibus duplex quaestionum genus expendendum propositum fuit. Primum respicit facultates, quibus urgente mortis periculo, quando tempus non suppetit recurrendi ad S. Sedem, augere conveniat locorum Ordinarios dispensandi super impedimentis publicis matrimonium dirimentibus cum iis, qui juxta civiles leges sunt conjuncti aut alias in concubinato vivunt, ut morituri in tanta temporis angustia in faciem Ecclesiae rite copulari, et propriae conscientiae consulere valeant: alterum spectat ad executionem dispensationum, quae ab Apostolica Se de impertiri solent.

“Ad primum quod attinet, re serio diligenterque perpensa, approbatoque et confirmato Eminentissimorum Patrum una cum Generalium Inquisitorum suffragio, Sanctitas Sua benigne annuit pro gratia, qua locorum Ordinarii dispensare valeant sive per se, sive per ecclesiasticam personam, sibi benevolam, aegrotos in gravissimo mortis periculo constitutos, quando non suppetit tempus recurrendi ad S. Sedem, super impedimentis quantumvis publicis matrimonium jure ecclesiastico dirimentibus, excepto sacro presbyteratus Ordine, et affinitate lineage rectae ex copula licita proveniente.

“Mens autem est ejusdem Sanctitatis Suae, ut si quando, quod absit, necessitas ferat ut dispensandum sit cum iis, qui sacro subdiaconatus aut diaconatus Ordine sunt insigniti, vel solemnam professionem religiosam emiserint, atque post dispensationem et matrimonium rite celebratum convaluerint, in extraordinariis hujusmodi casibus, Ordinarii de impertita dispensatione Supremam Sancti Officii Congregationem certiores faciant et interim omni ope curent, ut scandalum, si quod adsit, eo meliori modo quo fieri possit removeatur, tum inducendo eosdem ut in loca se conferant, ubi eorum conditio ecclasiastica aut religiosa ignorantur, tum si id obtineri nequeat, injungendo saltem iisdem spiritualia exercitia aliasque salutares poenitentias, atque eam vitae rationem, quae praeteritis excessibus redimendis apta videatur, quaeque fidelibus exemplo sit ad recte et christiane vivendum.” (*Actas cit.*, tom. 20, pág. 543.)

Además del anterior decreto se dió el siguiente: “*Illme. et Rdme. Domine: Supremae huic Congregationi Sancti Officii propositum fuit debum: “Utrum Ordinarii in casibus extremae necessitatis, facultatem dispensandi super impedimentis publicis matrimonialibus in mortis periculo, litteris Supremae Congregationis die 20 Februarii 1888 concessam, parochis et universim confessaris adprobatis, modo generali subdelegare valeant, an non.” Quo dubio mature perpenso, Eminentissimi Patres una tecum Generales Inquisidores fer. IV die 9 Januarii 1889 dixerunt: “Supplicandum Sanctissimo ut decerne et declarare dignetur, Ordinarios, quibus memorata facultas praecedit litteris die 20 Februarii 1888 data fuit, posse illam subdelegare habitualiter parochis tantum, sed pro. casibus in quibus desit tempus ad ipsos Ordinarios recurrendi et periculum sit in mora.” Eadem feria ac die Sanctissimus D. N. D. Leo divina Providentia PP. XIII, in solita audiencia R. P. D. Addessori S. O. impetrata, benigne annuere dignatus est juxta Eminentissimorum PP. suffragium.*

“Haec tibi dum nota facio, fausta cumcta ac felicia precor a Domino.

“Datum Romae ex S. O. Die 1 Martii 1889. *R. Card. Monaco.*” (*Boletín eclesiástico de Tortosa*, de 30 de Junio de 1889).

En el Arzobispado de México se da á los curas en sus licen-

cias la siguiente facultad: "Para conceder todas las dispensas que se ofrezcan y que Nos podemos dispensar en virtud de nuestras facultades ordinarias y de Sólitas á los que viviendo en mal estado y hallándose los dos ó uno de ellos en peligro de muerte, quieran celebrar matrimonio, ya para legitimar la prole, ya para el bien espiritual del que se halla en tal peligro, ya en fin, para que no quede deshonrada la mujer; omitiéndose la lectura de las proclamas, si los pretendientes corren en público por casados, y el mal estado en que han vivido fuere verdaderamente oculto; ó si no lo es, leyendo las admonestaciones después del matrimonio, advirtiéndose desde la primera que ya está celebrado por motivos justos y prudentes, y dando en seguida cuenta á nuestra Secretaría con el resultado y con todas las diligencias que se hubieren practicado, acompañando una certificación jurada del peligro de muerte ó de que se juzgó prudentemente que no había tiempo para ocurrir á Nos, ó al Vicario foráneo respectivo, (á quien en tales circunstancias delegamos igualmente nuestras facultades ordinarias y de Sólitas, en favor de sus propios feligreses y los de las parroquias de su foranía) y asentando en la misma certificación las dispensas que se hubieren concedido. (Colección de Documentos Eclesiásticos de México, tomo II, pág. 508).

Facultades anuales para determinado número de casos.—"Ex audiencia Smi. habita die.... anni.... Smus. D. N. N., Divina Providentia PP. N...., referente me infrascripto S. C. de Propaganda Fide Secretario, attentis peculiaribus circumstantiis animum suum moventibus, et spiritualibus necessitatibus animarum Christi fidelium in dissitis regionibus prospicere cupiens, B. P. D.... N. Episcopo N. facultatem concessit dispensandi in utroque foro cum catholicis pauperibus ejus jurisdictioni subjectis, et qui ad S. Sedem recurrere nequeunt in matrimonii contrahendis, super impedimento primi gradus affinitatis in linea collaterali ex copula licita provenientis pro 30 casibus, et super impedimento secundi gradus consanguinitatis admixti cum primo in linea transversali, in matrimonii item contrahendis pro 15 casibus, ac etiam contrahentes absolvendi, dummodo opus sit, ab incestus reatu et censuris, ac prolem tam susceptam quam suscipiendam legitimam declarandi. Voluit

autem sanctitas sua ac omnino praecepit, ut praedictus Episcopus iisdem facultatibus, gravissimis dumtaxat concurrentibus causis, et gratis utatur, injuncta tamen aliqua eleemosyna in pium opus, arbitrio ipsius Episcopi eroganda.

Datum Romae, etc."

Varias resoluciones de la Santa Sede.—1º Perillust. ac Rme. Dñe. uti Fr.—Perlecto in S. Congregatione Concilii postulato amplitudinis Tuæ deprompto ex relatione status Ecclesiae ad hanc S. Congregationem transmissa circa electionem examinatorum et judicum loco Synodalium, cui Patres rescribendum esse censuerunt, ut ubi neque cleri consensus aut consilium praemitti valeat, nisi auditis ipsis eligendis, amplitudo Tuæ independenter ab iisdem eligat quos in Domino idoneos judicaverit.

Haec Emmorum. mandata dum nos per praesentes exequimur, amplitudini Tuæ fausta omnia precamur a Domino.—Amplitudini Tuæ.—Romae 9 Decembris 1876.—P. Car. Caterini, pro J. Archiep. Ancyran., Srios.

2º Bme. Pater: Cum desint Episcopo Jaren. Judices Synodales, nec modo Synodus convocare valeat, humiliter a S. V. facultatem implorat deputandi duodecim Judices, quibus uti possit perinde ac si in Synodo dioecesana fuissent electi.

Et Deus, etc.

Die 20 Decembris 1876.—SSmus. Dominus Noster, audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis Concilii, atten-
tisque narratis, supradicti Episcopi Oratoris precibus benigne annuit juxta petita ad decennium, servata tamen in omnibus forma C. Tridentini, sess. 25, cap. 10 de Ref.: et Constit. sa. me. Benedict. XIV, *Quamvis paternae.*—P. Car. Caterini, Praef.—J. Archiepus. Ancyran., Srios.

3º Precibus Amplitudinis Tuæ benigne annuens SSmus. Dominus Noster, facultatem eidem impertitus est per decennium proximum tantum, eligendi duodecim Examinatores loco Synodalium, qui in examinibus promovendorum ad Parochiales perinde adhiberi valeant, ac si in Synodo dioecesana fuissent electi, ita tamen, ut qui ex deputatis in ultima Synodo supersint, iis etiam, una cum a te electis utatur: omnium vero, etiam dicto termino durante, expiret potestas quando celebrata fuerit Synodus; et Amplitudinis Tuæ fausta cuncta precamur a Do-

mino.—Amplitudini tuae.—Romae 20 Decembris 1876.—Utī Fr. Stud. P. Card. Caterini, Praef.—J. Archiep. Ancyran., Srius.

4º Illris. ac Rme. Domine uti Frater.—Litteris diei 18 superioris mensis Martii duplicem quaestionem judicio hujus Supremae Congregationis S. Officii Amplitudo Tua subjiciebat, utrum nimurum absque nota illicitae negotiationis, et proinde absque speciali Sedis Apostolicae indulto, personis et communitatibus ecclesiasticis liceat emere actiones seu *bonos* mutationis a Gubernio propositas, et an probanda sit Tui agendi ratio, prohibendo istius Dioecesis Clero praedictarum actionum acquisitionem. Porro Emmi. Patres Cardinales una mecum Inquisitores Generales, postquam rem omnēn maturo examini subjessicent, in eam abeundum sententiam duxerunt quod sci- licet juxta exposita, enunciata actionum emptio, haudquaquam comprehenditur inter eas negotiationis species, quas personis aut communitatibus ecclesiasticis exercere jus prohibet. Quo posito jam intelligere Tibi facile erit, contrariam sententiam uti normam Clero indigitatam haud facile sustineri; et quid sentiendum de agendi ratione inita erga sex Parochos, qui actionem acquisiverunt. Caeterum sufficiat perspectae Tuae prudentiae commendare, ut res omnis ex bono et aequo componatur.

Haec ex Sacri Ordinis praescripto significanda habeo Amplitudini Tuae, cui interim fausta omnia ac felicia adprecor a Deo.—Ampl. Tuae.—Romae die 5 Augusti 1869.—Addictissimus uti Frater.—C. Cards. Patrizi.

5º Cum a Suprema S. Inquisitionis Congregatione dubium fuerit expositum, an post Constitutionem Apostolicae Sedis, editam a SSmo. D. N. Pio div. Prov. PP. IX, quarto idus Octobris 1869, adhuc vigeant censurae latae sententiae contra Ecclesiasticos et Missionarios mercaturaे in Indiis Orientalibus operam dantes in Constitutionibus Urbani VIII, *Ex debito*, die 22 Februarii 1633, et Clementis IX, *Sollicitudo*, die 17 Julii 1669 editis comminatae, EE. PP. Inquisitores generales in Congregatione habita Fer. IV, 4 Decembris 1872, cum considerassent reservationem aut exceptionem factam ad paragraphum: “*Quae vero censurae, praedictae Constitutionis posse quaestionibus an- sam praebere, censuerunt supplicandum eidem SSmo. Domino Nostro ut declarare dignaretur, constitutiones Summorum Pon-*

tificum Urbani VIII et Clementis IX superius memoratas ad- huc vigere, et declarationem notificandam esse ab hac S. C. per litteras Circulares, prout tenore praesentium fit Missionariis quibuslibet in Indiis Orientalibus et Americae existentibus. Porro Sanctitas Sua eidem Sententiae in omnibus annuendum censuit. Interea precor Deum, etc.

6º Venerabilis Frater, Salutem et Apostolicam Benedictio- nem. Æquitas petitionum tuarum, Venerabilis Frater, nobis fa- cile patuit, qui non ignoramus qua laborent Episcoporum et Cleri penuria istae insulae, et quas inducat difficultates earum longinquitas. Verum cum prius incommodum a temporum ma- xime pendeat adjunctis, quae mutari possunt, alterum vero amoveri plane non valeat; non eodem modo utrique prospiciendū esse existimamus. Quo circa quoad primum, prudentiae tuae confisi, tibi uni concedimus, ut in vacantibus vel vacatu- ris Suffraganeorum Diocesibus conferre valeas intra vacationis annum sacros ordines, ut prospiciatur populi necessitatibus, aut aliis Ordinariis id committere per dimissoriales litteras cle- ricis concedendas, non obstantibus sacerorum canonum et hujus Sanctae Sedis constitutionibus. Quoad vero spectat executionem literarum Apostolicarum, tibi, Venerabilis Frater, tuisque suc- cessoribus, et omnibus istius Metropoliticae Sedis Suffraganeis *pro tempore*, sive vicinioribus sive senioribus, ad quos eura spec- tabit Sedium vacatarum, atque etiam viciniori ac seniori no- minatim, ad quem deferri contingat Metropoliticae Sedis va- cantis administratio, potestatem facimus executioni mandandi licite et valide rescripta et litteras quasvis apostolicas, etsi illis Episcopis peculiariter inscriptas, qui decesserunt ante earum adventum; contrariis quibuscumque non obstantibus. Gaude- mus autem, hanc nobis oblatam fuisse occasionem consulendi aliquomodo necessitatibus harum Dioecesum, et significandi propensissimam in te voluntatem Nostram; cuius novum pig- nus esse volumus Apostolicam Benedictionem, quam superni favoris auspicem tibi, Venerabilis Frater, totique Clero et popu- lo tuo cunctisque etiam istarum insularum Christifidelibus pe- ramanter impertimus.—Datum Romae apud S. Petrum die 9 Januarii anno 1873. Pontificatus nostri anno vicesimo septimo. —Pius PP. IX.” (Ilmo. Gainza, Apéndices, pág. 513.)